

[Justitsministeren.]

Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), som var af den Mening — jeg husker ikke, om han brugte Udtrykket den gode, gammel-dags Mening ... (Schovelin; Nej, det sagde jeg ikke) ... naa ja, det var noget i den Retning —, at den skadelidte skulde have det Beløb, han var forsikret for og betalte Præmie for, at jeg tror ikke, denne Mening har nogen som helst Udbredelse, ej heller, at dens Gennemførelse vil kunne føre til andet end ulykkelige Resultater. Man vilde dermed gøre en Forsikring til en Spekulation, som gik ud paa at faa sine Ting højt forsikret og saa faa dem ekspederet ud af Tilværelsen paa en Maade, der ikke kunde straffes, og derved faa den Forsikringssum, i Forhold til hvilken man havde betalt Præmie — det kunde maaske være langt udover Tingenes Værdi. Det vilde være et Spil og ikke en Forsikring. Jeg tror ikke, den Anskuelse kan vinde Tilslutning noget-steds.

Til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) maa jeg sige, at jeg gik ud fra, at han ogsaa var af den Mening, at vi under dette Lovforslag maa inddrage de gensidige Selskaber. Det tror jeg er ganske nødvendigt, for bortset fra de Bestemmelser, navnlig i § 20, som det ærede Medlem omtalte, findes der i Lovforslaget en Række utvivlsomme Reformers, som de gensidige Selskaber vilde gaa Glip af, hvis de ikke kom ind under Lovforslagets Regler. Det vilde for den forsikrede være højt uheldigt at være forsikret i et gensidigt Selskab, hvis han ikke var lige saa gunstigt stillet der i Henhold til Lovens Bestemmelser, som hvis han var forsikret i et Aktieselskab, og det er klart, at dette vilde Aktieselskabernes Agitatorer ogsaa meget hurtigt bibringe Befolkningen en klar Opfattelse af. Det vilde derfor føre til Tab for de gensidige Selskaber, idet det formentlig vilde blive ret let at bevæge Folk, som skal have deres Genstande forsikret, til ikke at gaa til de gensidige Selskaber, men til Aktieselskaberne.

Men det Spørgsmaal, som egentlig ligger for med Hensyn til de gensidige Selskaber, det er, om et gensidigt Selskab skal have Ret til at overdrage en eller anden Myndighed indenfor Selskabet, f. Eks. et

nedsat Udvalg, at bestemme, hvilken Erstatning den skadelidte skal have, med den Virkning, at den skadelidte maa nøjes med det Beløb, som dette Udvalg tilkender ham, uden at kunne gaa til Domstolene, hvis han føler sig forurettet ved Udvalgets Afgørelse. Se, at lade de gensidige Selskaber bevare en saadan Ret i fuldt Omfang, efter at en Lov om Forsikringsaftaler er vedtaget, tror jeg ikke vil kunne gaa an; jeg tror, det i Konkurrencen vilde virke ødelæggende paa selve de gensidige Selskaber. Naar derimod det ærede 2det Medlem for 2den Kreds kom ind paa, at man i § 20 kunde give de gensidige Selskaber — det maatte saa blive alle Forsikringsselskaber — en stærkt begrænset Ret til i Tilfælde, hvor en Ting var brændt ved Ejerens Uagtsomhed, at fradrage et Beløb — det ærede Medlem nævnte højest 5 pCt. af den Sum, som ellers vilde være at udbetale i Erstatning —, er det noget, man kunde komme ind paa at forhandle om. Men Beløbet maa da i hvert Fald holdes nede paa en Procent, som er saa lav, at Retten kan forklares som en ren Ubetydelighed; thi naar det skulde være noget, som i det enkelte Tilfælde kan have indgribende Betydning for en forsikret, vilde det, synes jeg, ikke være muligt at berøve ham hans Ret til at faa Landets Domstole til at afgøre, om der skal finde en saadan Afkortning Sted. Hvis man imidlertid kan tilfredsstille de gensidige Selskaber ved at indrømme alle Forsikringsselskaber en Ret til at fradrage en ganske lav Procent i Forsikringssummen, hvor Uagtsomhed foreligger, vilde jeg være glad ved, at man paa dette Punkt kunde forhandle sig til Rette.

I øvrigt maa jeg sige, at jeg tror, at jeg, naar Lovforslaget nu antagelig bliver vedtaget her i saa godt som uforandret Skikkelse, trygt vil kunne anbefale det ogsaa til det andet høje Tings Vedtagelse, idet jeg er overbevist om, at de Indvendinger, som er fremsat af de gensidige Selskaber overfor dette Lovforslags Affattelse paa et enkelt Punkt, vil vise sig meget hurtigt at forstumme, naar Loven er vedtaget og ført ud i Livet.

Schovelin: Jeg vil gerne sige til den højtærede Justitsminister, at jeg saa langt fra sagde, at min Mening var en god, gammel-